

vil opnaa en Bruttoindtægt paa 1 560 Kr. om Aaret, en paa 150 Lodder 2 340 Kr. og paa 200 Lodder 3 120 Kr. Deraf maa Kollektørerne selv betale deres Husleje, som i Regelen er noget højere end den almindelige Husleje for private — det er en bekendt Sag, at Lotterikollektører, Sagførere, Læger o. s. v. maa betale højere Husleje, fordi de slider mere paa Ejendommen og forårsager flere Ulemper — og desuden Udgifter til Lys og Varme og til Regnskabsbøger, som de selv maa betale, saavel som til Tyveriforsikring etc. Jeg synes, man ved et Ekspeditionsgebyr som det, jeg har foreslaaet, vilde opnaa paa een Gang en Lettelse for Statskassen og at hjælpe de betrængte Kollektører. Lotterisedler er saa efterspurgt, at $\frac{1}{8}$ Lod, som til første Trækning koster 70 Øre, rundt omkring udbydes og sælges til Priser, der ligger mellem 7 og 10 Kr., $\frac{1}{4}$ Lod, der koster 1 Kr. 40 Øre i Kollektionerne, betales med fra 15 til 22 Kr., og der er endda uden Hensyn til Priserne en saadan Efterspørgsel efter disse Sedler, at den ikke kan efterkommes. Ved det Ekspeditionsgebyr, jeg foreslaar, kan man hjælpe Kollektørerne uden at berøve Statskassen noget af dens Overskud ved Lotteriet. Man maa ikke glemme, at Staten har et Ansvar overfor disse Folk, og at det er svært for et fattigt Menneske at sulte ved en fyldt Pengekasse, men det gør mange af disse Mennesker (*Finansministeren* [Brandes]: De skal ikke leve af det). . . . Ja, det kan være, men de maa leve af det. Jeg maa ogsaa gøre opmærksom paa, at et saadant Ekspeditionsgebyr er blevet aftalt mellem Koloniallotteriet og den udenlandske Afdelings Kollektører, idet de fra næste Serie at regne faar det Gebyr, jeg har foreslaaet, 10 Øre for hver $\frac{1}{8}$ Lod o. s. v. i Jeg henstiller til den højtærede Finansminister og til Rigsdagen at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse og søge virkelig at komme Klasselotteriets Kollektører til Hjælp. Enten maa man opretholde Kollektionerne og saa hyde Kollektørerne en saadan Løn, at de derigennem det mindste kan faa det tarveligste Udkomme, eller ogsaa maa man hellere opnæve Kollektionerne.

Jeg skal rette en Anmodning til den højtærede Justitsminister vedrørende Arbejdsdriften ved Statens Fængsler. I Beretningen om Straffeanstalterne i Danmark forekommer det mig, at Oplysningerne om Arbejdsdriften i Statsfængslerne er meget mangelfulde. Jeg vil opfordre den højtærede Justitsminister til at foranledige,

at der fremkommer mere detaljerede Oplysninger om Produktionen og Fordelingen af denne saavel til Statsinstitutionerne som til de private Institutioner, saa at man der kunde faa en nøje Oversigt over Fordelingen mellem de forskellige Brancher og over, hvorledes Arbejdsdriften i det hele virker.

Jeg vil dernæst vende mig til den højtærede Indenrigsminister med et Spørgsmaal om den sociale Forsorg. Først vil jeg bringe den højtærede Minister og den høje Rigsdag en Tak for den Lov, som blev vedtaget i Fjor i December Maaned om Understøttelse til mindre næringsdrivende. Nu er denne Lovs Gyldighed udløbet med den 31. Oktober, men jeg vil dog minde om, at den med sine mulige Mangler og Fejl i det store og hele har virket ret tilfredsstillende. Hovedudvalget indenfor Handelen og dermed beslægtede Erhverv har i Løbet af de 10 Maaneder, Loven har bestaaet, og hvori vi har forvaltet den, om jeg saa maa sige, i første Instans behandlet ca. 2 200 Andragender fra Københavns, Frederiksberg og Gentofte Kommuner, hvoraf de 2 000 falder paa Københavns. Det ærede Medlem fra Svendborg (P. Andersen) berørte ved Lovens Forelæggelse her i April Maaned, at der var Kommuner ude i Landet, som havde stillet sig mindre forstaaende overfor denne Lov. Jeg skal ikke komme ind paa Spørgsmaalet om, hvorledes Forholdet har været ude i Landet, men holde mig til Tilfældene her i Nærheden af Hovedstaden og se paa, hvorledes Forholdene har været i den store rige Nabokommune Frederiksberg. Fra denne Kommune har vi haft mellem 6 og 7 pCt. af disse Andragender, men vi har ogsaa haft flere Vanskeligheder, flere Bryderier og mere Besvær med disse 6—7 pCt. fra Frederiksberg Kommune end med de øvrige 93 pCt., som vi har haft fra København og Gentofte, saa de smaa næringsdrivende maa takke deres Gud for, at de ikke er kommet for den Riber-Ret, der hedder Frederiksberg Hjælpekasse. Vi har staaet med ganske analoge Tilfælde fra København og Frederiksberg og har faaet Andragenderne bevilget for Københavns Vedkommende, men faaet dem pure forkastet ude paa Frederiksberg (Afbyrdelse). Om det er mine Partifæller, ved jeg ikke, men det konservative Folkeparti anerkender det i hvert Tilfælde ikke. Efter Lovens Fornyelse under den 16. Juni modtog jeg en Skrivelse angaaende denne Lov fra Frederiksberg Kommunes Hjælpekasse, hvori de